

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

Quare angel[us] no[n] posuit

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69610](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69610)

De plenitu. gr̃e Ma. fo. xxviii

posuerit maria nos nō debemus apponere. ¶ Itē angelus dimisit vel ppter cām vel sine causa Si sine cā. ergo male fecit dimittendo Si aut ppter cām obmisit. ergo nos malefacimus apponēdo ¶ Uidet **Contra** aut q angelus male obmisit. qz ppria noīa in salutaribz apponere est p̃suetudo. ¶ Itē in collatōe magnaz dignitatz solet fieri mutatio nominū. vt pz in papa. Un̄ dñs ad Petrū. Symon iohannis tu vocaberis ceph̃as. Uidet igit q in ista collatōe summe dignitat̃ collate beatissime virgini nomen eius digne debuit mutari.

¶ Ad hoc dicimus. q ad euāgelii apponere est falsa veris ppo- **Rp.**
nere vel p̃miscere ṽl p̃riahis q in euāgelio s̃t p̃dicare. vnde apls Si āgel⁹ de celo venit ⁊ aliud euāgelizauerit vobis q̃ accepistis anathe-
ma sit. Et sic intelligūt alie auctoritates p̃siles. ¶ Cōcedimus ergo q angelus nō errauit nō apponēdo. nec ecclia apponendo erat ma-
ria. angelus em̃ salutādā dignissime nouo noīe dignitatis salutauit vt p mutatiōem noīs pmutatio status fcaret ⁊ eminētia dignitatis
vnde ei p pprio noīe scz maria nomen nouū imposuit. scz gr̃a ple-
na. iuxta illud. Vocabit tibi nomē qd os dñi noīauit. ¶ Hoc autē **Gr̃a plena.**
qd dico gr̃a plena. circūlocutio tñ est pprii noīs beate virginis ⁊ p-
sone ipsius. qd nulli alij pprie puenit neqz deo neqz creature. fm q **Deus.**
plenitudo gr̃e intelligit̃ susceptiue. deus em̃ nihil h̃z susceptiue gra-
tie. nulla alia creatura plena est gratie susceptiue pter beatā virginē
que sola tantū accepit q pura creatura recipere plus nō potuit Un̄ ei
hoc ita ppriū fuit q ei angelus illud p pprio nomine. hoc est plena
gr̃a imposuerit. ¶ Ecclesia nomē marie apposuit in salutarōe ad gra-
tia plena. vt p gr̃a plena recolat beatissime virginis dignitatē. p ma-
ria inclinet eam ad nostrā necessitatē. ipsa em̃ gratia plena p influen-
tiā diuine bonitatis data est nobis stella marie Maria. vt eius ple-
nitudō gratie suppleat in nobis defectū culpe. ⁊ ipsa stella in firma-
mento glorie fixa nos naufragos de statu miserie traducat ad portū
salutis eterne. ¶ Hac igit de causa in salutatione ista hoc felix nomen
Maria ab ecclesia est appositum.

¶ Tercio. de gratie plenitudine quesuit in beata virgine. Et
p̃mo q̃ritur de rōne nominū. postea de diuersitate ⁊ fcatōe
rerū signataz. ¶ Uidet̃ igit q melius gloria q̃ gratia plena eē dī-
catur. cū gloria sit p̃fectior gratia ⁊ p̃fectiōe gratie. fm q dīc̃t Isa. 1g. **Prima rō**
niculus in syon ⁊ caminus in hierusalē. Et illud. Qui minor est in
regno celoz maior est iohāne baptista. ergo in p̃fectissima salutarōe
debut̃ poni qd p̃fectiōem maximā demonstraret. ¶ Itē gratia p̃mune
est ad gratiā gratū facientē ⁊ gratiā gratis datā. et neutroz q̃tū est
de se determinat. sed hoc qd dico sp̃s sanctus semp dīc̃t grām gratū faci-
entē. et illā in nobilissimo eē. scz qd est in sp̃s sancto ⁊ asp̃s sancto. igit

De dñā plenitudinis gratie.

R^s potius debebat dicere. aue plena spiritu sancto q̄ gratia plena.

Pot^r d^r aue
gra plena q̄
gloria

¶ Ad hec d^r. q̄ hic annūciat beate virgini plenitudo gratie q̄ est origo et mediū omnis gratie et etiā causa in humanū genus trāferens et et fm statū vie et patrie. vñ Ecclē. xxiij. Ego mater pulcre dilectionis et timoris et agnitōnis et sancte sp̄i. in me omnis gratia vite et venie. in me omnis spes vite et virtutis. transite ad me omnes q̄ concupiscitis me et c. Itē quoniā omniū bonoz mater est et c. inītiū igit̄ beatitudinis significat p̄ gratiā. cōsummatio p̄ gloriā. cū ergo hic annūciatur inītiū beatitudinis. ponit̄ gratia q̄ gloria. Itē sp̄s sanctus pprie nominat gratiā spūalem. gratia est quoddā comune ad gratiam corporale et spūalem. Cū cū ista plenitudo sicut patebit inferius contineat grās spūales et corpales pl^o d^r p̄ gra plena q̄ p̄ spūco plena.

¶ Quarto. de differentia plenitudinis istius ad alias plenitudines in scriptura inuentas. vbi ab omibz istis plenitudinibz ppriam istā plenitudinē separauit. Querit̄ ergo in quo differat a plenitudine xp̄i. de quo legit̄ Johānis p̄mo. Plenū gratie et

Primo. veritatis. Si em̄ grā respicit p̄fectōem affect^u. et veritas p̄fectōem intellectus. iste due p̄fectōes equaliter currūt in statu vie et in statu patrie. quāto em̄ plus credit. tāto plus diligit i statu vie. et ecōtra. quāto plus cognoscit tantū diligit in patria. q̄ vt d^r in Apoca. Latera ciuitatis sunt equalia. ergo quicūq̄ est plenus grā et veritate et c. igitur cū beatissima h̄go plena sit gratia plena erit veritas e. ergo beate virginis plenitudo eadē erit cū plenitudine redemptoris. qd̄ si accedat. Cōtra hoc. q̄ xp̄s accepit sp̄m sanctū nō ad mēsuraz. Johis. iij. Nō em̄ ad mēsurā dat deus sp̄m sanctū. pater em̄ diligit filiū. et omnia in manus ei⁹ dedit. br̄ssime aut̄ h̄ginis est grā mēsurata. cū sit creata. et c. em̄ oīa creauit in numero pondere et mēsurā.

Contra

¶ Quinto. de plenitudine. de qua legit̄ in actibz ap̄loz. Stephanus plenus grā et fortitudine. Itē repleti sunt oēs sp̄i

Primo. ritus sancto. ¶ Obijci^t ḡ in hūc modū. Quicūq̄ plenū est duobz sic se h̄ntibz q̄ quātitas vnius nō expellit p̄sentia alteri⁹ p̄fectiori et nobiliori mō est plenū q̄ id qd̄ est plenus altero t̄m illoz bonoz. sed grā et fortitudo est duplex bonū. vel duo bona sic se h̄ntia q̄ p̄sentia vnius nō expellit p̄sentia alteri⁹. et quātitas vni⁹ nō diminuit quātitatē alteri⁹. ḡ nobiliori mō et p̄fectiori mō est plenū qd̄ est grā et fortitudine plenū. q̄ qd̄ est grā plenū t̄m. et ita videt̄ nobilio^r sc̄ti. Stephani plenitudo q̄ illa q̄ beatissime virgini appropaf. Cōtra hoc ob

Contra iijci^t in hūc modū. n̄bil melius vel nobilio^r gratia poterit excogitari ergo quicūq̄ a gratia diuersum est minus nobile est q̄ illa. aut ergo fortitudo vel filia obiecta gratie dicūt aliqd̄ diuersū a gratia vel nō. si nō ergo supflue adiūciūtur. si sic. sed oīe diuersum a gratia nō